

Píseň domorodce (lká ukulele tmou)

František Nedvěď

1. Den co den do hlubin se nořím,
v perel říš, vstříc tajemným tmám,
po jedné však nadarmo toužím,
nejkrásnější z perel, jež znám.
R: Lká ukulele tmou, svou píseň tesklivou,
noc sálá žářem vášně a Ty spíš,
přijď než se rozední, Tahiti dokud' sní,
na nebi dokud' září Jižní kříž.
Kytara má až vyláká Tě k milování,
oranží háj se změní v ráj tak znenadání.
Lká ukulele tmou, svou píseň tesklivou,
noc sálá žářem vášně a Ty spíš.
2. Za noci svou písni Tě lovím,
nelze víc mi bez Tebe žít,
jedenkrát snad přece se dovím,
perlo má, zda mojí chceš být.
R:
3. Květy bílé spleť do svých vlasů,
zašeptej, že ráda mě máš,
v tanci dávných Tahiti časů,
srdce své mi na věky dáš.
R: